

Mål C-7/95 P

John Deere Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Överklagande — Upptagande till sakprövning — Rättsfråga —
Materiell fråga — Konkurrens — System för utbyte av information —
Konkurrensbegränsning — Vägran att bevilja undantag”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget den 16 september 1997	I - 3115
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 maj 1998	I - 3138

Sammanfattning av domen

1. *Överklagande — Grunder — Enbart upprepning av grunder och argument som framförts vid förstainstansrätten — Felaktig bedömning av faktiska omständigheter — Avvisning — Ogillande*
(EG-fördraget, artikel 168a; EG-stadgan för domstolen, artiklarna 49 och 51; domstolens rättegångsregler, artikel 112.1 c)
2. *Överklagande — Grunder — Felaktig bedömning av faktiska omständigheter — Avvisning — Domstolens kontroll av bevisprövningen — Omfattas endast vid missuppfattning*
(EG-fördraget, artikel 168a; EG-stadgan för domstolen, artikel 51)

3. *Talan om ogiltigförklaring — Kommissionens beslut på grundval av artikel 85.1 i fördraget — Invecklad ekonomisk bedömning — Domstolskontroll — Gränser (EG-fördraget, artiklarna 85.1 och 173)*
4. *Överklagande — Grunder — Grund som åberopats för första gången i samband med ett överklagande — Avvisning (EG-stadgan för domstolen, artikel 51)*
5. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Avtal som saknar konkurrensbegränsande syfte — Bedömning av omfattningen av inverkan på marknaden — Kriterier — Inga bevis på faktisk inverkan — Saknar betydelse med beaktande av möjligheten att ta hänsyn till rent potentiell inverkan (EG-fördraget, artikel 85.1)*
6. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Samordnat förfarande — Begrepp — Kriterierna avseende samordning och samarbete — Tolkning (EG-fördraget, artikel 85.1)*
7. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Avtal om inrättande av ett system för informationsutbyte — Otillåtet på en oligopolistisk marknad — Villkor (EG-fördraget, artikel 85.1)*

1. Av artikel 168a i fördraget, artikel 51 i domstolens stadga och artikel 112.1 c i rättegångsreglerna framgår att det i ett överklagande tydligt skall anges vad som kritiseras i den dom som klaganden yrkar skall upphävas samt de grunder som särskilt anförs till stöd för detta yrkande.

Ett överklagande som inskränker sig till att upprepa eller ordagrant återge de grunder och argument som redan har anförts vid förstainstansrätten, inklusive sådana som grundas på omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen

förklarat inte kunna leda till bifall av sökandens talan, uppfyller inte detta krav. Ett sådant överklagande utgör i själva verket endast en begäran om omprövning av den ansökan som framställts till förstainstansrätten, vilket inte omfattas av domstolens behörighet.

Ett överklagande kan endast avse en prövning av om en rättsregel har överträtts och inte någon bedömning av de faktiska omständigheterna. Förstainstansrätten är dels ensam behörig att fastställa vilka faktiska omständigheter som är relevanta, utom då de innehållsmässiga felaktigheterna beror på handlingarna i det

- aktuella målet, dels ensam behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Domstolen är enligt artikel 168a i fördraget behörig att göra en kontroll av dessa faktiska omständigheters rättsliga beskaffenhet och de rättsliga slutsatser som förstainstansrätten dragit av dessa.
2. På samma sätt som domstolen saknar behörighet att fastställa vilka faktiska omständigheter som är relevanta inom ramen för ett överklagande, är den i princip inte heller behörig att bedöma den bevisning som förstainstansrätten godtagit till stöd för dessa omständigheter. När bevisningen erhållits på rätt sätt och när allmänna rättsgrundsatser och processregler avseende bevisbörda och förebringande av bevisning har följts, är endast förstainstansrätten behörig att avgöra bevisvärdet av de upplysningar som har åberopats. När dessa omständigheter inte har missuppfattats utgör denna bedömning således inte en rättsfråga som i sig kan kontrolleras av domstolen.
 3. Även om domstolen generellt sett gör en fullständig prövning av huruvida villkoren för tillämpning av artikel 85.1 är uppfyllda, måste den begränsa sin prövning av en sådan bedömning till att undersöka om förfarandereglerna följts, om motiveeringen är tillräcklig, om de faktiska omständigheterna är materiellt korrekta samt undersöka att det inte föreligger något uppenbart misstag i bedömningen och att det inte föreligger maktmissbruk.
 4. En grund som för första gången åberopas inom ramen för ett överklagande vid domstolen skall aviseras. Att tillåta en part att inom denna ram åberopa en grund som den inte åberopade vid förstainstansrätten skulle nämligen göra det möjligt för den att vid domstolen, som har en begränsad behörighet i samband med ett överklagande, anhängiggöra en mer omfattande tvist än den som förstainstansrätten behandlade. Domstolen är inom ramen för ett överklagande således endast behörig att pröva förstainstansrättens bedömning av de grunder som har behandlats vid den.
 5. Då ett avtal saknar konkurrensbegränsande syfte kan det endast klandras på grund av sin inverkan på konkurrensen. I detta fall skall avtalets eventuellt konkurrensbegränsande verkan bedömas i förhållande till konkurrensen mot bakgrund av de faktiska förhållanden under vilka den skulle uppstå om det omtvistade avtalet inte fanns.
- Artikel 85.1 begränsar inte en sådan bedömning till endast de faktiska verkningarna utan den skall även innehålla ett hänsynstagande till ett avtals potentiella inverkan på konkurrensen inom den gemensamma marknaden. Ett avtal omfattas inte av förbudet i artikel 85 förutsatt att det påverkar marknaden endast på ett obetydligt sätt.
- Den omständigheten att kommissionen inte kan fastställa att det har förelagat en

faktisk inverkan på konkurrensen påverkar inte lösningen av tvisten avseende det berörda avtalet.

6. De kriterier för samordning och samarbete som utgör konkurrensbegränsande samverkan förutsätter inte att en riktig "plan" skall ha utarbetats utan skall uppfattas mot bakgrund av vad som avses med konkurrens i fördragets bestämmelser. Enligt fördraget skall varje ekonomisk aktör självständigt definiera den politik som han avser att följa på den gemensamma marknaden och de villkor som han avser att reservera för sina kunder.

Även om det är riktigt att detta krav på självständighet inte utesluter att aktörerna har rätt att rationellt anpassa sig till det konstaterade uppträdandet eller förutse sina konkurrenters uppträdande, hindrar det emellertid strikt att det förekommer direkt eller indirekt kontakt mellan sådana aktörer, vilken har syfte eller resultat att utmyнна i konkurrensvillkor som inte motsvarar de normala villkoren på marknaden i fråga med beaktande av de tillhandahållna produkternas eller tjänsternas beskaffenhet, betydelsen av och antalet företag och nämnda marknadsvolym.

7. Ett avtal som föreskriver utbyte av information mellan företagen på en starkt oligopolistisk marknad minskar eller undanröjer på denna marknad osäkerheten om marknadens funktion och kan påverka konkurrensen mellan de ekonomiska aktörerna när den utbytta informationen

— utgörs av affärshemligheter och gör det möjligt för de företag som är parter i avtalet att få kännedom om sina återförsäljares försäljning utanför och inom det tilldelade området samt om andra konkurrerande företags och deras återförsäljares försäljning, vilka är parter i avtalet,

— sprids med korta mellanrum och systematiskt och

— sprids mellan de viktigaste leverantörerna, endast är till deras fördel, och utesluter andra leverantörer och konkurrenter.